

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 91

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 18 Octubre de 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

A UN JOVE

DE POLITICA MITJANA

Més avall d'aquella zona d'alta política hi ha altra zona mitjana més indeterminada i movedissa i, de consegüent, menos transcendental.

Es una política d'adaptació d'aquells principis immutables a les modalitats diverses dels homes, que són tals o quals, segons les èpoques o segons el lloc que ocupen en el mapa. Ella constitueix un art amb regles variables, i fins i tot amb modes.

De aitals regles ni qüestionari se'n pot fer; les qüestions salten com salten les perdius davant del caçador; de vegades més o menos previstes, altres vegades de manera ben impensada.

La solució d'aitals qüestions la dona la prudència, més que cap ciència.

Les relacions entre els pobles (presuposada la justícia), la forma de govern, el dret electoral, la organització dels serveis de l'Estat i tantes altres perteneixen a aquesta política que contínuament es fa preguntes com aquestes: posades les qualitats, els defectes i les diverses modalitats del cos social ¿per quin camí podrem arribar a un màxim de justícia, de llibertat, d'ordre, de pau, i també de benestar o de progrés?

Com si diguéssim: ¿Fins on se poden

aplicar aquells principis d'alta política i quina manera sembla més oportuna adaptada?

Tot això sí que són coses entregades a les disputes dels homes, que mai convindran en un mateix parer, àdhuc que siguin ben intencionats i ben orientats.

La diversitat de matisos que respecte d'aquestes qüestions es dibuixaran forçosament entre els homes, podran donar lloc a l'exercici de les virtuts que se'n diuen ciutadanes tals com tolerància, respecte a l'autoritat, patriotisme, paciència, etc., fonamentades totes elles en l'amor a Déu i al pròxim, ço és, en la caritat.

Tu tindràs també les teves opinions, és un dret que ningú et podrà negar; de conformitat amb elles tindràs de parlar, de votar, d'actuar, potser de governar i tot.

No oblidis que l'encertar és un art que se sol adquirir amb la experiència d'equivocacions anteriors, i així et portarà a no ser excessivament tossut i a adquirir en eixes qüestions de caràcter relativament secundari, una certa plasticidad, sense traspasar mai les barreres ben delimitades de la justícia i de la caritat.

JAUME RAVENTÓS.

Mai apendrem a conèixer un home pel fet de venir ell a casa nostra; cal que no saltres anem a casa d'ell, per veure com s'hi està.—GOETHE.

COSTA BRAVA DE MALLORCA

(RIBERA DE TRAMONTANA)

Miràu l'horda de Titans, qui destrossada,
sens desfer-se, dins les ones va tombar
i per segles romangué petrificada
en sa trágica actitud sobre la mar.

Bé que ho sembla exa fantástica ribera
de penyals qui, respirant horror sublim,
amb la planta dins l'abisme presonera,
tots redrecen a l'altura l'aspre cim.

O grandesa! Fulminats, mes impacibles,
a la calma o la tempesta indiferents,
axí reben l'avalot d'ones horribles,
com caricies de sirenes indolents.

Mai decau llur magestat abrumadora:
la mar calma los contempla amb estupor,
i baix d'ells la tempestat apar que adora
al rendir-los ses corones de maror.

Aguaitant per algun cingle jo a vegades
en lo fort d'un temporal los contemplí.
¡O grans eren entre escuma i nuvolades
fumetjant com un profètic Sinai.

Mes llur vera magestat mai l'he sentida
com en dies de bonances estivals,
dins un bot fràgil i breu com nostra vida
al vogar ran d'exes formes colosals.

A flor d'aigua, resseguint-ne la figura
he guaitat dins les cavernes en repòs,
que'ls penetren la immortal musculatura
com ferides de temps vell qui mai han clos.

Jo conec les esmeraldes i turqueses
que la llum filtra en les ones allà dins,
fent-hi veure d'una fada les riqueses
vora l'antre aont s'ajoquen vells-marins.

Com tapís oriental l'herba marina
per les fondes transparències apareix;
sota'l cap que a la tondària més s'inclina
par que l'aigua tenebrosa s'hi espesseix.

Des de lluny cerquen aquí coloms selvatges
dins les còves un refugi protector,
mentre amunt, en plè domini dels oratges
s'hi repenja'l niu de l'àguila o voltor.

Allà dalt sa dura rama el pi hi arrissa
com un geni escabellat d'etern espant,

i allà baix dins la blavor bellugadissa
la gran flota de delfins vaga saltant.

.....
Llum i fosca, vida i mort, força i misteri,
grans abismes, calma esplèndida i esculls...
Vetaqui'l símbol del Art, somniós imperi
que exa costa representa a nostres ulls.

O penyals! sobre vosaltres s'agermana
amb sublim serenitat l'horror potent...
A! parlàu, que vos entén la vida humana,
perque sòu de la tragedia el monument.

Entre'l càntic inefable de les ones
i el somriure de la blava immensitat,
en vosaltres se revela per estones
l'alt sospir de Promethèu encadenat.

† M. COSTA LLOBERA

UN ERMITÀ

L'he vist que devallava per l'aspre cami-
noi que entre esteps i romanins, s'estén fins
a l'ermita. El seu hàbit descolorit ja pel
temps, el sol i la pluja, me recorda els
sognis de la meua infància, flors que
s'han secades an el bat de les lluites, pol-
sina d'or que ha volat, lluny, ben lluny, per
no tornar.

L'ermità. Era alt i moreno; de barba tan
negra, com les nines dels seus ulls. Ha
passat ran de mi. «Alabat sia Deu» ha se-
guít el seu camí tranquilament, calladament,
trepitjant segú les roques del caminó amb
les varques de cuir fort, anant-se'n darre-
ra mitja dotsena de cabres...

Era un matí frescós, i l' hora en que les
fades devallen a plorar les seves penes, i
deixen an el càlis de cada flor una llàgrima
divina d' ambrosia i néctar.

Per orient, les boires comensen a sem-
pir-se de mil colors. L'aubada sonriu plàci-
dament com un infantó. Mes enllà, el cel
encara gris, amaga la cúpula infinida ont
volatetjen les quimeres; i ensà i en-llà al-
gunes estrelles fulguren intensament, mes a
poc poc va morint el seu tremolor, que el
lluminar de la vida ja guaita per sobre el
mar.

Aqueix espectacle, sempre nou com una
il·lusió, imponent, majestuós, tal volta des-
pertí emocions en el fons del cor de l'ermi-
tà. Los seus ulls, separats per un moment

del caminó, com el descuit, vers l'infinitat, mes no s'ha mogut ni un múscle del seu front, ni ha guaitat en sos llavis la dolsura d'un somris...

Les seues passes, de monòtona isocronia ressaven a les meves orelles com en el buit d'una sepultura...

Ja s'allunya. I se desfuma entre el fullatge com una ombra perduda que al pasar al davant vostre, ha despert en el nostre cor, el ressó d'una veu solemne, tal volta ja mai sentida, i el foc d'un sentiment desconegut que sorgeix com un dubte, com un núvol sens color, com el dèbil parpalletj de la derrera estrella que s'amaga darrera el mantell d'are-en-cel que estén a damunt la terra, el sol d'un bell matí.

JUAN CAPÓ

Aniversari de la mort

Mn. Costa i Llobera

Per un erro material diguerem an el número passat que l'aniversari era el dia 15 d'octubre, quant en realitat succeí la seva mort el 16, festa de la Puresa de la Mare de Deu

En efecte, dijous, es digué una missa en sufragi de la seva ànima en la Parroquia de Pollensa, per iniciativa de «La Associació per la cultura de Mallorca» essent el celebrant el Notari Apostòlic Mossèn Salvador Galmes i Sanxo.

Assistiren an el sagrat sacrifici l'Ajuntament, presidit pel batle don Joan Vivas, la Clerícia parroquial que amb el Sr. Ecònom que estaven an el presbiteri, la comunitat de Teatins i les persones principals de la població

Igualment hi assistí una comissió de la esmentada «Associació» venguda de Ciutat, els membres de sa Delegació local i una representació de la ciutat d'Inca.

Després de la celebració les autoritats, representacions i demés, anaren al Cementeri a resar un pare-nostre a la tomba del poeta.

Pel dia 26 hi ha el següent programa:

A les onze se descobrirá una làpida, esculpida a despeses de l'Ajuntament de Pollensa a la casa pairal de Mn. Costa i Llobera. Parlaràn els senyors, Batle i Ecònom de la vila.

Després, visita a la tomba del egregi poe-

ta, davant la qual es resarà una absolta.

A las tres de la tarde, discurs necrològic per Mn. Llorenç Riber, en representació de «La Associació per la cultura de Mallorca», a Montissión.

ALCALDIA DE INCA

Habiéndose demostrado en virtud de expediente la tradicionalidad de las ferias de Inca, éstas continuarán celebrándose los tres domingos posteriores a la festividad de San Lucas, que este año corresponde a los días 19 y 26 de Octubre corriente y 2 de Noviembre próximos.

La feria llamada «Dijous bò» se efectuará el día 13 del citado mes de Noviembre.

Inca 15 Octubre. 1924

Cronica d'Inca

Dia 11.—Prèn pocessori del seu càrreg el nou Delegat governatiu d'aquest partit don Corme Parpal Vilallonga, Comandant de Infanteria.

Sia ben arribat i Deu li don bon acert en ses resolucions.

Dia 14.—Moltes famílies dels soldats del Batalló expedicionari han rebuts telegrams de sos fills participant-les que han rebuda orde de partir a Larache.

Que'l Sants Patrons de la Ciutat i Santa Maria la Major els guardi dels perills imminents.

Dia 15.—La casa Petxorra ha fet fer una crida, oferint pagar el bessó a 38 duros el quintà, i donant 15 dies de temps per poder-lo entregar en aquest preu.

Dia 16.—Efectivament, a nostro mercat el bessó se paga a 190 pessetes havent-n'hi alguna barquera, marilla, que arribà a les 200 pessetes

Dia 17.—El Comandant militar d'aquesta plaça, don Joan Coll, comunica an el Batle Sr. Pujadas, que'l Batalló expedicio-

nari del regiment d'Inca havia arribat a Larache (Marroc) sens novetat, quedant allotjat dins l'esmentada població, i que d'avui endavant se feràn públiques totes les notícies referents a dit Batalló i estat sanitari de sos individus.

—Veent les notícies insistents que corren que asseguruen que el Sargent Sr. Riutort, que actuava en aquesta plassa és mort, hem procurat enterar-nos a qui nos poria informar i podem assegurar que no s'ha rebuda cap notícia oficial ni particular que certifiqui tal defunció. No més se sab que fa molt de temps que no han rebuda lletra seva, i que no l'han pogut trobar ni viu ni mort; i com en la guerra se donen tant de cassos no se pot afirmar res respecte el seu parader.

—Els diaris porten el programa de les fires i festes que s'han de fer pel juny a Ciutat. Sembla una innocentada!

Dia 19.—Bona part de la nit ha plogut i segueix avui dematí a l'hora escrivim. Els pegesos fan un bon alè i tots podem estar ben contents de la Providència. La saó serà fonda i es podrà sembrar.

Vida Municipal

Carrers axamplats.—Desde nostra darrera informació d'asumptes municipals, la Comissió permanent del Ajuntament ha duit a terme millores que demostren una bona orientació.

Hem vist que s'ha engrandit el carrer de Pou d'en Lluc, expropiant un tiòs de terra de D. Pere Balle; que s'ha axamplat part del carrers de Corró i Estrella, que s'han enderrocat dues cases ruinoses del carrer de Mercat fent posar les noves a s'alineació definitiva; i que s'han construït pous sistema Moura an el Corté de la Guardia civil per treure les males olors de les basses.

Requeriments.—Fa una mesada que'l senyor Batle D. Miquel Pujadas requeri a la Viuda de Janer, a fi de que, el primer de desembre prop vinent, entregui a l'Ajuntament, la casa del carrer de Sant Bartomeu, que dita Corporació comprà per engrandir la plassa Major.

També vá requeri dita Autoridai an els propietaris beneficiats per la reforma del carrer de Comers, perque paguin el tercer

plàs de la contribució especial que se les imposa. Sabem que la majoria ja han pagat el plas reclamat.

Prórroga —El senyor Batle ha concedit una prórroga a tots els deudors per reparato d'utilidats i demés conceptes, a fi de que puguin pagar sens apremis.

Està encarregat de dita recaudació el depositari D. Sebastià Aguiló.

Concert musical.—Diumenge qui vé, primera fira d'Inca, la banda de música del Regiment n.º 62 donarà un concert a la plassa de l'esglèsia, de les 4 a les 6 del cap vespre.

Diumenge passat se fé una crida oficial, participant el senyor Batle a tots els habitants d'aquesta ciutat i son terme, que tenen obligació de demanar permis a l'Alcaldia, dos dies abans de fer la matança particular dels porcs, puis, aquets han de ser visurats p'el manescal, segons recent circular del Sr. Governador civil, i ademés, están afectats per l'arbitre municipal de cans.

EL SANT EVANGELI

de Nostre Senyor Jesucrist i els Fets dels Apòstols

Un volum de 582 planes, en octau i cobertes de cartó,

UNA PESSETA

Pròlec del difunt Sr. Bisbe de Vich, doctor Torras i Bages.—Notes explicatives.

IMPRESA DE CA-NOSTRA.

Apuntes de Geografía general y de Europa

adaptados al programa que para esta asignatura rige en el Instituto de Palma.

Venta: en las librerías escolares

Amb censura eclesiàstica

Tip. Duràn.—Inca.